

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil gerne understrege, at universiteterne jo står over for en historisk sum penge her og nu. Det Radikale Venstre har jo selv været med til at udmønte den her meget store globaliseringspulje, så jeg tror godt, vi kan slå fast, at universiteterne ikke fattes penge i de kommende år.

Så er der en drøftelse af, hvad de her fusioner vil komme til at koste. Jeg ved det ikke, og det ved Det Radikale Venstre heller ikke. Jeg er heller ikke sikker på, at man ved det ude på universiteterne endnu. Min opfattelse er, at det ikke bliver særlig dyrt, bl.a. fordi der ikke fysisk skal flyttes nogen stole frem og tilbage. Jeg tror også, man på sigt vil komme til at spare mange penge ved at lave de her fusioner.

Man kan sige, at hvis vi her og nu siger, at vi går ind og betaler det, det koster at fusionere, så kunne man omvendt sige, at vi så også skal tage pengene igen den dag, de opnår besparelser, men det har vi jo ingen intentioner om. Derfor synes jeg, at den måde, vi griber det an på, kun er ret og rimelig. Det skal være udgiftsneutralt for staten: De udgifter, der måtte være ved fusionen, får universiteterne, men de beholder så også selv de besparelser, de opnår.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Fischer for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, vi har heldigvis fundet mange flere penge frem til universiteterne, men det, vi efterlyser, er: Hvis det her koster rigtig mange penge, et trecifret millionbeløb – det aner vi ikke, det erkender den konservative ordfører også – skal de penge tages et andet sted fra. Så det eneste ærlige er jo, at vi får styr på, hvad det koster, for når vi så går ud og siger, at der er givet x antal millioner/milliarder til forskningen, jamen så skal man lige trække et andet beløb fra, som måske ender med at blive rigtig stort, og så er det ikke længere så ærligt at sige, at nu bliver der så mange flere penge til forskning, for en hel del af dem skal måske bruges på fusioner.

Vi siger: Lad os få det hele op på bordet, lave bedst mulige skøn og så give universiteterne nogle finansieringsmuligheder.

Der vil jeg godt høre principielt: Burde man ikke i hvert fald være åben for at gå ind og diskutere den her model? For det er jo et princip,

som vi også har på det øvrige uddannelsesområde, at selvejende institutioner ejer deres bygninger. Vi har DTU, som allerede i dag ejer sine bygninger, og hvis det går for DTU, kunne det vel også godt gå for resten af universitetssektoren.

Kunne den konservative ordfører ikke være med på at sige: Jo, lad os gå ind og diskutere det her – også hvis det viser sig, at de her fusioner faktisk bliver meget dyrere, end vi går og forestiller os i dag?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Med hensyn til om vi ønsker at få belyst, hvad de her fusioner koster eller ej, er det jo ikke sådan, at vi ikke ønsker at få det belyst. Man må da meget gerne undersøge det ude på universiteterne og finde ud af, hvad man kommer frem til, og vi vil da også være villige til at lytte til dem den dag, de præsenterer os for et tal, men vi holder fast ved, at det skal være udgiftsneutralt for staten, og at universiteterne skal løfte opgaven med fusionerne; de får til gengæld også selv lov at beholde den økonomiske gevinst, som jeg forventer de får, når sammenlægningerne er kommet i stand.

Så var der spørgsmålet om bygningerne. Jeg har ikke mødt nogen, der specifikt har rejst kravet og har ønsket det. Så derfor mener jeg simpelt hen ikke, at det er aktuelt at drøfte her og nu.

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Meget kan man sige om regeringen, men den har jo ikke ligefrem ligget på den lade side, når det gælder universiteterne. Den gennemførte universitetsloven, der jo betød en markant omlægning med en helt ny styrelse på universiteterne, og så har vi nu fået fusioner, hvor universiteterne både skal fusioneres med hinanden og fusioneres med sektorforskningsinstitutionerne, alt sammen uden at vi egentlig helt er klar over, hvad det lige er for en gevinst, endsige hvad målet er, men tilsammen må vi i hvert fald konstatere, at både universitetsloven og fusionerne ændrer landskabet for forskningen og de lange videregående uddannelser markant.